

Spiaci zen

ZENOVY MAJSTER WU BONG

Zenová myseľ, Myseľ začiatočníka je názov známej knihy od Suzuki Roshio. Hoci kniha prezentuje učenie Soto Zenu ako tradičnú praktiku v Japonsku, udržiavanie „mysle začiatočníka“ je postoj, ktorý pretína hranice každej školy. V našej škole to nazývame udržiavanie „Neviem“, ale čo je dôležité, nie je meno, ale úprimnosť a otvorenosť mysle pri hľadaní pravdy. Bola to absolútna myseľ, ktorú sme mali, keď sme prvýkrát začali praktikovať. Bohužiaľ nie je to nič nezvyčajné, keď starší žiaci upadnú do choroby „spiaceho zenu“, v ktorej pôvodná myseľ Veľkej otázky zmizne úplne alebo takmer celá.

Nebolo to dávno, keď som upozornil kamaráta, že hoci pomáha mnohým ľuďom ako doktor, zanedbáva zenovú praktiku. Odpovedal, že jeho práca je jeho praktikou. Je to úžasné, ale v skutočnosti existuje medzi porozumením a jeho skutočnou realizáciou obrovská priepasť. Dávno jeden významný učiteľ povedal: „Jazyk nemá kosti.“ Je možné povedať čokoľvek, ale konať ako povedal môj kamarát, nie je ľahké bez dôslednej snahy prostredníctvom dennej praktiky a pravidelných ústraní. Dokonca aj v prípade dokonalého žiaka ostáva otázka týkajúca sa smeru. Je to pre mňa, alebo je to pre druhých? Ak je to pre druhých, ako im môžem pomôcť? Niekedy je možné pomôcť ich telu, ale nie je to vždy ten správny spôsob. Je to z toho dôvodu, ako keď študenti hľadajú podpornú atmosféru zenovej komunity. Ako keď tí, ktorí sa nemôžu presťahovať do zenového centra, pravidelne navštevujú ústrania alebo sa zúčastňujú skupinového cvičenia.

Buddha nás učil nasledovať „strednú cestu“, vyhýbať sa extrémom. Táto rada vytvára rovnováhu medzi všetkými aktivitami v našich životoch. Ak si nie sme istí, ako by táto rovnováha mala vyzeráť, je to o dôvod viac prečo by sme mali praktikovať vo všetkých momentoch nášho života. Určite to nie je vždy ľahké realizovať.

Pán P'ang, uznávaný laik, ktorý žil Číne v ôsmom storočí, mal ženu a deti, o ktorých sa hovorilo, že tiež dosiahli osvietenie, bol známy tým, že hovorieval svojej rodine: "Ťažké, ťažké, ťažké. Je to ako snažiť sa rozhádzať desať mier sezamových semien o celom strome!" Jeho žena odpovedala: "Ľahké, ľahké, ľahké, práve tak ako dotknúť sa nohou zeme, keď vstávaš z postele." Dcéra poznamenala: "ani ťažké, ani ľahké, na stovkách končekov tráv je význam patriarchu."

Ak porozumieme tejto premene, dokážeme nájsť praktiku v našom každodennom živote a nájsť každodenný život v našej praktike. Ak porozumieme tejto premene, taktiež pochopíme, že všetky pánom P'angom vystrelené šípy nezasiahnu býčie oko. Ako potom dosiahneme význam patriarchu? Ak to skutočne dokážeme dosiahnuť, potom každým momentom sa vraciame k tejto myšli, s ktorou sme začali praktikovať. Takto sa vyhneme

„syndrómu mysle staršieho zenového žiaka“, a strasieme zo seba chorobu „spiaceho zenu“.

– *Preložil Rasto Benko*

Copyright © 2009 Zenová škola Kwan Um